ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Ι'- ΑΡ. 10-191

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοά Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνον 22711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Έτησία	Δρ. 380	Έτησία	Δολλ. 10
Έξάμηνος	» 200	Άμερικῆς	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΙΣΤΟΡΙΑ 20 ΙΟΥΝΙΟΥ Γ' ΤΟΜΟΣ

ΤΡΙΤΗ
14
ΜΑΪΟΥ 1935

Ἀν. ἡλίου 5.18'—Δύσις 7.25'
Ἰσιδώρου μάρτυρος τοῦ ἐν Χίῳ
Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμοκρασία: μεγ. 28.1, ἐλαχ. 17.0
Ὑγρ. ὀλίγη ἕως μεγ. Ἄνεμ. Ν. Α.
ἀσθεν. Θάλασσα σχεδὸν γαληνιαία.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 755.5

Η ΒΑΣΙΛΕΥΟΜΕΝΗ ΚΑΙ Η ΑΒΑΣΙΛΕΥΤΟΣ

Γίνεται ἀπό τινος λόγος δημοσία περὶ τοῦ δυνατοῦ νὰ τεθῇ ἐνώπιον τοῦ λαοῦ ζήτημα πολιτειακόν, ἐδημοσιεύθησαν δὲ καὶ ἐπίσημοι ἐπὶ τούτου δηλώσεις, καθορίζουσαι μετὰ σαφηνείας ὑπὸ τίνας ὅρους καὶ συνθήκας θὰ ἠδύνατο νὰ τεθῇ τὸ ζήτημα οὗτο, τὸ ὁποῖον θὰ ἦτο λίαν ἐπιζήμιον ἐὰν ἀφήνετο ν' ἀποτελέσῃ θέμα προεκλογικῆς διαμάχης. Νομίζομεν, διὰ τοῦτο, ὅτι χρήσιμος ἀποβαίνει μία διευκρινιστικὴ ἐπισκόπησις τοῦ ζητήματος.

Καί, ἐν πρώτοις, πρέπει νὰ τεθῇ ὡς ἀφετηρία τῶν περαιτέρω σκέψεων ἐπὶ τούτου τὸ γεγονὸς ὅτι ἕνα δημοκρατικὸν πολίτευμα εἶνε τὸ προσφορώτερον διὰ τὸν ἑλληνικὸν λαὸν καὶ τὸ μᾶλλον προσαρμοζόμενον πρὸς τὸν ἐθνικὸν χαρακτῆρα. Ὅταν, ὅμως, λέγωμεν δημοκρατικὸν πολίτευμα, δὲν πρέπει νὰ παίζωμεν μὲ τὰς λέξεις. Μία δημοκρατία — ἓν πολίτευμα δηλαδή, εἰς τὸ ὁποῖον τὰ πάντα ἀπορρέουν ἐκ τῆς ἐλευθέρας θελήσεως τοῦ λαοῦ—ἠμπορεῖ νὰ εἶνε βασιλευομένη, ὑπὸ κληρονομικὸν ἀνώτατον ἄρχοντα, ἢ ἀβασίλευτος, ὑπὸ αἱρετόν, καὶ αὐτὴ εἶνε ἡ μόνη διαφορὰ μεταξὺ μιᾶς ἀληθινῆς ἀβασιλεύτου δημοκρατίας καὶ μιᾶς πραγματικῆς βασιλευομένης.

Μεταξύ, ὅμως, τῆς μονιμότητος καὶ τοῦ αἱρετοῦ τοῦ ἀνωτάτου ἄρχοντος τῆς πολιτείας, ὑπάρχει διαφορά. Ὁ μόνιμος, ὁ κληρονομικὸς ἄρχων ἐκπροσωπεῖ ἀρτιώτερον τὴν ἐθνικὴν ἑνότητα, τὴν ἐθνικὴν παράδοσιν, τὴν ἐθνικὴν κυριαρχίαν διὰ τὸν λόγον ὅτι εὑρίσκεται ὑπεράνω καὶ ἐκτὸς τῶν διαφορῶν τῶν πολιτικῶν κομμάτων. Ἐνώπιον ἐνὸς κληρονομικοῦ ἄρχοντος τῆς Πολιτείας οἱ πολῖται εἶνε πρωτίστως μέλη τῆς ἀδιαιρέτου ἐθνικῆς οἰκογενείας καὶ κατόπιν ἔρχονται αἱ πολιτικαί, αἱ ἰδεολογικαὶ διαφοραί των. Ἐνῷ ὁ αἱρετὸς ἀνώτατος ἄρχων, τοῦ ὁποίου ἡ θητεία πρέπει ν' ἀνανεοῦται καθ' ὡρισμένα χρονικὰ διαστήματα, ἔχει συνήθως, καὶ ἐδῶ καὶ παντοῦ, τὴν προέλευσιν ἀπὸ μίαν ὡρισμένην πολιτικὴν μερίδα, ὅσον καὶ ἂν προκρίνωνται συνήθως διὰ τὸ ἀνώτατον αὐτὸ ἀξίωμα οἱ ἀντικειμενικώτεροι καὶ οἱ μᾶλλον δεδοκιμασμένοι διὰ τὴν σχετικὴν ἀμεροληψίαν των. Εἶνε, ὅμως, εὐνόητον ὅτι, ἔστω καὶ μὴ συνειδητῶς, ἕνας πρόεδρος δημοκρατίας, ὑποστηριχθεὶς κατὰ τὴν ἐκλογὴν του ἀπὸ αὐτὴν ἢ ἐκείνην τὴν πολιτικὴν μερίδα, ἐξ ἧς καὶ συνήθως προέρχεται, θ' ἀποκλίνῃ ὑπὲρ τῆς μερίδος αὐτῆς καὶ θὰ προκαλῇ κάποιαν δισπιστίαν παρὰ τῷ ἀντιθέτῳ, ἰδίως δὲ εἰς χώρας μὲ λαὸν ζωηρὸν, μὴ ἐξειλιγμένον πλήρως ἀπὸ ἀπόψεως πολιτικῆς καλλιεργείας, πλὴν τοῦ ὅτι ἀνὰ πέντε ἢ περισσότερα ἔτη θὰ προκύπτῃ ζήτημα προεδρικῆς ἐκλογῆς μὲ τὰς συναφεῖς πολιτικὰς «ζυμώσεις». Ἔχοντες, λοιπόν, ὑπ' ὄψιν αὐτὰς τὰς διαφορὰς μεταξὺ ἀβασιλεύτου καὶ βασιλευομένης δημοκρατίας, εἴμεθα πάντοτε τῆς γνώμης ὅτι διὰ τὸν τόπον μας, μὲ τὸν θερμόν, ἀνήσυχον καὶ εὐμετάβολον χαρακτῆρα τοῦ λαοῦ του, ἢ μᾶλλον ἁρμόζουσα μορφὴ τῆς δημοκρατίας εἶνε ἡ τῆς ὑπὸ μονίμου, κληρονομικὸν ἄρχοντα, καθ' ὅτι αὕτη θὰ ἠδύνατο ν' ἀποτελῇ χαλινὸν ἐθνικῆς πειθαρχίας καὶ ἐγγύησιν γαλήνης ἐσωτερικῆς.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἔχομεν σήμερον εἰς τὴν χώραν μας τὸν θεσμὸν τῆς ἀβασιλεύτου δημοκρατίας. Δὲν εἶνε τοῦ παρόντος νὰ ἐξετάσωμεν κατὰ ποῖον κακὸν τρόπον ἐπεβλήθη οὗτος, οὔτε νὰ κρίνωμεν ἀναδρομικῶς τί ἔπρεπε νὰ εἶχε γίνει, ἢ νὰ μὴ εἶχε γίνει. Σταματῶμεν εἰς τὴν διαπίστωσιν τοῦ γεγονότος ὅτι ἔχομεν δημοκρατίαν ὑπὸ ἄρχοντα ἀνώτατον αἱρετόν, διότι αὐτὴ εἶνε ἡ πρακτικὴ βάσις τῶν περαιτέρω συλλογισμῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος. Καὶ ὅταν γίνεται λόγος περὶ τοῦ ἐνδεχομένου τῆς μετατροπῆς τῆς ἀβασιλεύτου εἰς βασιλευομένην, δὲν πρέπει νὰ λησμονῆται ὅτι ἡ μετατροπὴ αὐτὴ θὰ εἶνε ἐθνικῶς ἐξυπηρετικὴ ὅταν ὑπάρχῃ ἐξησφαλισμένη ἡ βεβαιότης ὅτι τὰ πλεονεκτήματα τῆς βασιλευομένης, ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς παγιώσεως τῆς ἐθνικῆς ἑνότητος καὶ τῆς γαλήνης καὶ τῆς σταθερότητος, θὰ ἐπέφερον τὸ ἀναμενόμενον ἀποτέλεσμα. Εἶνε, ὅμως, αὐτονόητον ὅτι πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται νὰ αἰσθανθῇ τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπανόδου τῆς βασιλείας καὶ νὰ τὴν ζητήσῃ ἡ κατὰ τὸ δυνατὸν μεγίστη πλειονότης τοῦ ἔθνους, διότι ἄλλως ἡ μεταβολὴ αὐτὴ θὰ περιεῖχε σπέρματα νέων καὶ ἀδιεξόδων ἐσωτερικῶν διαμαχῶν καὶ διχασμῶν — ὀλεθρίων διὰ τὴν ἐθνικὴν ἑνότητα, ἀνατρεπτικῶν τῆς γαλήνης καὶ τῆς εὐσταθείας. Ἡ δὲ συνείδησις τῆς ἀνάγκης τῆς ἐπαναφορᾶς τῆς βασιλείας δὲν ὡριμάζει ἀσφαλῶς μέσα εἰς ἐκλογικὰς ἰαχάς, μέσα εἰς κομματικὰς συζητήσεις, εἰς δημηγορίας ἀπὸ ἐξωστῶν καὶ μὲ τοὺς εὐκολοσβέστους ἐνθουσιασμοὺς δημοσίων συγκεντρώσεων ἢ καὶ τῶν πλατειῶν καὶ τῶν πεζοδρομίων.

Οἱ πιστεύοντες, ὡς ἡμεῖς, ὅτι ἀληθῶς ἡ βασιλευομένη δημοκρατία εἶνε ἡ ἀσφαλέστερον κατοχυροῦσα τὴν ἐθνικὴν ἑνότητα καὶ γαλήνην, οἱ προβλέποντες ὅτι ἡ ἀντίληψις αὐτὴ, ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῆς πείρας ἐκ τῆς πραγματικότητος, θὰ ὡριμάσῃ εἰς τὸν νοῦν τῆς ὁλότητος σχεδὸν τῶν Ἑλλήνων, ἔχουν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ προστατεύσουν τὴν ἰδέαν τῆς βασιλευομένης δημοκρατίας ἀπὸ κάθε τι, τὸ ὁποῖον θὰ ἠμποροῦσε νὰ τὴν ἐκθέσῃ ἀνεπανορθώτως, ἀπὸ μίαν προεκλογικὴν, πρὸ πάντων, ἐκμετάλλευσιν, ἡ ὁποία θὰ τὴν καθίστα θέμα πολιτικῆς ἀντιθέσεως καὶ διαμάχης. Ζητήματα τοιαύτης σπουδαιότητος δι' ἓν ἔθνος δὲν ἐπιτρέπεται νὰ θίγωνται ἐλαφρᾷ τῇ καρδίᾳ καὶ χωρὶς ἀπόλυτον συνείδησιν εὐθυνῶν. Πρὸ πάντων ἡ ἐπαναφορὰ τῆς βασιλείας δὲν θὰ πρέπῃ νὰ προσλάβῃ χαρακτῆρα ἱκανοποιήσεως μιᾶς μερίδος τοῦ λαοῦ εἰς πεῖσμα μιᾶς ἄλλης, ὁσονδήποτε μικροτέρας. Ὅταν, ἐν τῇ ἀνελίξει τῶν πραγμάτων, ἡ ἐπαναφορὰ τῆς βασιλείας ἐμφανισθῇ ὡς μία εὐτυχὴς διέξοδος ἐσωτερικῶν ἀνωμαλιῶν, εἶνε ἀνάγκη νὰ φυλαχθῇ αὕτη ἀλώβητος ἀπὸ ἐσωτερικὰς πολιτικὰς διαμάχας, σύμβολον καὶ ἐγγύησις εἰρήνης πνευμάτων καὶ ἑνότητος καὶ ἰσχύος ἐθνικῆς. Καὶ πρὸς τοῦτο καθῆκον ἔχουν νὰ συμβάλουν ὅσοι ἀληθῶς πιστεύουν ὅτι τοιοῦτον σύμβολον καὶ τοιαύτη ἐγγύησις εἶνε ὁ θεσμὸς τῆς βασιλευομένης.

Πτερόεντα

Κνῆμαι καλῶν οἰκογενειῶν

Μία θεατρικὴ ἐπιχείρησις ἐζήτησε διὰ τοῦ τύπου «νέας καλῶν οἰκογενειῶν», διὰ νὰ τὰς ἐκμάθῃ νὰ χορεύουν εἰς τὰ μπαλέττα τῶν ἐπιθεωρήσεών της, καὶ ὅλοι ἔβαλαν τὶς φωνές. Γιατί καὶ καλὰ καὶ σώνει αὐτὰ τὰ κορίτσια πρέπει νὰ εἶνε γόνοι καλῶν οἰκογενειῶν; Πολλοί, πονηροὶ ἄνθρωποι καὶ ἐχθροὶ τῆς καθαρεύουσαι ἑλληνικῆς ἀριστοκρατίας, μοῦ ἔθεσαν τὸ ἐρώτημα ἀντεστραμμένον:

— Ἐξηγῆστε μας, κύριε, τί συμβαίνει. Τὸ παλκοσένικο τῆς ἐπιθεωρήσεως ἀνέρχεται πρὸς τὴν καλὴν οἰκογένειαν ἢ ἡ καλὴ οἰκογένεια ἀνέρχεται ἐπὶ τοῦ παλκοσενίκου;

Νομίζω ὅτι κανὲν ἀπὸ τὰ δύο δὲν συμβαίνει. Ὁ ἐπιχειρηματίας ποὺ ἐζήτησε «κορίτσια καλῶν οἰκογενειῶν» διὰ νὰ τὰ ἐκμάθῃ «δωρεὰν» νὰ ἀνεβοκατεβάζουν ρυθμικῶς τὰ κάτω ἄκρα του, εἶμαι βέβαιος ὅτι δὲν ἐνδιαφέρεται καθόλου διὰ τοὺς τίτλους εὐγενείας τοὺς ὁποίους τυχὸν θὰ τοῦ προσκομίσουν αἱ ὑποψήφιαι χορεύτριαί του. Καὶ ὅταν μία ἀπὸ τὰς ἐπιδόξους αὐτὰς Ἱερείας τῆς Τερψιχόρης παρουσιασθῇ καὶ τὸν ἐρωτήσει:

— Νὰ σᾶς δείξω, κύριε, τὰ πιστοποιητικά της γεννήσεώς μου;

Ὁ ἐπιχειρηματίας θὰ ἀπαντήσῃ:

— Δείξετέ μου καλύτερα τὶς γάμπες σας!

Τρόπος τοῦ λέγειν δηλαδή, διότι σήμερον οἱ γάμπες τῶν κορασίων, τῶν τε καλῶν ὅσον καὶ τῶν μετρίως καλῶν οἰκογενειῶν, δὲν ἔχουν πλέον κανένα μυστικὸν διὰ τὸ πανελλήνιον κοινόν. Ἄρα ὁ ἐπιχειρηματίας ποὺ ἐδημοσίευσε τὸ πολύκροτον «ζητεῖται», ὅπως ὅλοι οἱ ἐπιχειρηματίαι τῶν ἐλαφρῶν καλλιτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων, ἐνδιαφέρεται μόνον διὰ τὴν εὐμένειαν τῶν μαθητριῶν του, τὴν χάριν τῶν κινήσεών των καὶ τὴν εὐχέρειαν τοῦ ὑδυσίματός των ἐνώπιον νοήμονος κοινοῦ, ἀξίου νὰ ἐκτιμήσῃ ἐπαρκῶς τὰ πλαστικὰ προσόντα των.

Τότε γιατί αὐτὴ ἡ ἔκκλησις πρὸς τὰς καλὰς οἰκογενείας νὰ δώσουν τὰς κορασίδας των εἰς τὴν Τερψιχόρην; Ἁπλῶς ἀπὸ ἀντίδρασιν, καθαρῶς φραστικὴν δέ, πρὸς ἕνα παλαιὸν δεδομένον, ποὺ ἀπετέλεσε ἕνα κακὸν προηγούμενον εἰς τὴν παράδοσιν τοῦ ἑλαφροῦ μας θεάτρου. Ὁ Παπαϊωάννου, ὁ πρῶτος ποὺ ἀνέβασε μπαλέττο ἢ κάτι παρεμφερὲς εἰς τὴν ἑλληνικὴν σκηνὴν ἐστρατολόγει τὰς ἱερείας τῆς Τερψιχόρης ἀπὸ τοὺς ναοὺς τῆς Ἀφροδίτης. Πολλὲς φορὲς μάλιστα ὅταν ἐπήγαινε στὸ Παρίσι νὰ γλεντήσῃ κατόπιν μιᾶς εὐφόρου σαιζὸν τὰς εἰσπράξεις του, ἔφερνε καὶ ἀπ' ἐκεῖ διάφορα κοράσια μὴ καλῶν οἰκογενειῶν μέν, εὔπλαστα δέ. Καὶ εἶνε γνωστὸν ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι φίλοι τοῦ ὡραίου, οἱ ὁποῖοι εἶχον τὰ οἰκονομικὰ μέσα νὰ ἐπιδείξουν μίαν ἰδιόκτητον φίλην ἐκ Παρισίων, τὰς κατέκτων τὴν μίαν μετὰ τὴν ἄλλην καὶ τὰς ἀπήγον οἴκαδε δι' ἰδίαν χρῆσιν. Ἔτσι μετ' ὀλίγον ὁ καϋμένος ὁ Παπαϊωάννου ἔβλεπε διαλυόμενον τὸ μετὰ τόσων κόπων καὶ θυσιῶν συμπηχθὲν μπαλέττο του ὡς ὄναρ ἐαρινῆς νυκτός. Τότε ἦταν ποὺ ὁ Παπαϊωάννου τὸ ἐδήλωσε καθαρά:

— Θὰ στρατολογήσω χορεύτριες ἀπὸ «σπίτια»!

Καὶ τὸ ἔκαμε διότι ἦτο τολμηρὸς καὶ εἰλικρινὴς ἐπιχειρηματίας. Ὁ νέος συνάδελφός του, ποὺ δημοσιεύει τὸ «ζητεῖται» δὲν ἔχει πλέον σήμερον τὴν δυσχέρειαν ἐκείνου. Δὲν ζητεῖ αἱ χορεύτριαί του νὰ εἶνε ἀπὸ «σπίτια». Ζητεῖ μόνον νὰ εἶνε «ἀπὸ σπίτι». Ἡ διαφορὰ ὁμολογουμένως εἶνε κτυπητή. Τώρα θὰ ἔχωμεν καὶ «μπαλλαρίνες οἰκογενείας», ἀκριβῶς ὅπως ἔχομεν καὶ «δωμάτια δι' οἰκογενείας».

ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

Συγκοινωνιακά

Ἡ ἑνότης τῶν σιδηροδρομικῶν μεταφορῶν

Εὐθηνότερα κόμιστρα

Κάτι πρέπει νὰ λεχθῇ διὰ τὴν σύσκεψιν τῶν τεχνικῶν ἀντιπροσώπων τῶν Σ.Ε.Κ. καὶ τῆς γαλλοελληνικῆς ἑταιρείας σιδηροδρόμων Θράκης, ποὺ ἔλαβε χώραν τὸν παρελθόντα μῆνα εἰς Ἀλεξανδρούπολιν. Πρόκειται ἄλλως τε περὶ γεγονότος ὄχι τοπικῆς, ἀλλὰ γενικῆς σημασίας, περὶ συσκέψεως ποὺ σχετίζεται ἀμέσως μὲ τὸ ὅλον πρόβλημα τῆς ἑνοποιήσεως τῶν σιδηροδρομικῶν μεταφορῶν καὶ μειώσεως τοῦ κόστους τῶν μεταφερομένων ἐμπορευμάτων.

Τὸ δίκτυον τῆς γαλλοελληνικῆς ἑταιρείας παρουσιάζεται ὡς συνδετικὸν δίκτυον μεταξὺ τουρκικῶν, βουλγαρικῶν καὶ ἑλληνικῶν σιδηροδρόμων. Ὑπολογίζεται συνεπῶς ὄχι μόνον ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν ἑλληνικῶν συνοριακῶν ἐπαρχιῶν, τὰς ὁποίας συνδέει διὰ μέσου τῆς Ἀλεξανδρουπόλεως πρὸς τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου τῆς χώρας, ὡς καὶ τῶν σιδηροδρομικῶν διαμετακομίσεων. Κάθε προσπάθεια ἐνισχύσεως τοῦ εἰσαγωγικοῦ, ἐξαγωγικοῦ ἢ διαμετακομιστικοῦ ἐμπορίου μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῶν δύο γειτονικῶν κρατῶν διὰ σιδηροδρομικῆς ὁδοῦ, ἀτονεῖ, ἐφ' ὅσον τὸ παρεμβαλλόμενον προνομιοῦχον δίκτυον τελεῖ ὑπὸ ἴδιον καθεστὼς τιμολογίων καὶ εὑρίσκεται ἐκτὸς τοῦ κύκλου δράσεως τῆς πολιτικῆς ποὺ ἀσκεῖται παρὰ τῶν σιδηροδρόμων τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους.

Ἡ πολιτικὴ αὐτὴ τείνει σήμερον εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ ἀνταγωνισμοῦ αὐτοκινήτων καὶ ἀκτοπλοΐας, πραγματοποιεῖται δὲ παρὰ τῶν Σ.Ε.Κ. εἰς ὁλονὲν καὶ μεγαλυτέραν κλίμακα, μὲ μεγάλας ἐκπτώσεις ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων καὶ τῶν τιμολογίων ἐμπορευμάτων, ὡς καὶ μὲ τιμολόγια εἰκονικῶν ἀποστάσεων. Τὰ ἀποτελέσματα εἰς τὰς μεταφορὰς ἐπιβατῶν καὶ ἐμπορευμάτων ἐπὶ τῆς γραμμῆς Θεσσαλονίκης — Ἀλεξανδρουπόλεως δικαιολογοῦν ἀπολύτως τὴν πολιτικὴν αὐτήν, ἀσχέτως τῶν συνεπειῶν διὰ τοὺς ἀνταγωνιστάς. Ἀλλὰ τὰ πάντα σταματοῦν εἰς τὴν Ἀλεξανδρούπολιν. Ἔως ἐκεῖ ἐκτείνεται ἡ δικαιοδοσία. Πέραν τοῦ Θρακικοῦ λιμένος, τὸ μὲν ἔδαφος εἶνε ἑλληνικόν, οἱ δὲ σιδηρόδρομοι ξένοι. Ὄχι μόνον διότι ἀνήκουν εἰς ξένους κεφαλαιούχους, ἀλλὰ καὶ διότι τελοῦν ἐκτὸς ἐλέγχου. Εἶνε ἀσύδοτοι.

Καμμία σιδηροδρομικὴ πολιτικὴ δὲν ἠμπορεῖ συνεπῶς νὰ ἐφαρμοσθῇ προκειμένου περὶ μεταφορᾶς ἐπιβατῶν καὶ ἐμπορευμάτων κατὰ μάζας μεταξὺ τῶν τριῶν κρατῶν. Παρεμβαίνουν τὰ προνόμια τῆς γαλλοελληνικῆς, ἡ ὁποία, παρὰ τὰς ἐπιχορηγήσεις, δὲν ἐννοεῖ νὰ ἐναρμονισθῇ τὰ εἰσιτήρια καὶ τὰ τιμολόγιά της πρὸς τὰ τῶν Σ.Ε.Κ. Ἡ ἀνάγκη νὰ γίνῃ κάτι ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ ἐγέννησε τὴν σύσκεψιν τῆς Ἀλεξανδρουπόλεως.

Τὸ πρῶτον ποὺ συνεζητήθη ἐκεῖ ἦσαν τὰ κοινὰ τιμολόγια, δηλαδὴ ἡ ἀποκατάστασις μιᾶς ἐνιαίας διαδρομῆς μεταξὺ σταθμῶν ΣΕΚ. καὶ Γαλλοελληνικῆς, ἡ ἐξασφάλισις τῆς συνεχείας τῶν ἀποστελλομένων εἰς τοὺς σταθμοὺς τοῦ γαλλοελληνικοῦ δικτύου ἐμπορευμάτων. Ὅπως εἶνε τώρα τὰ πράγματα, οἱ Σ.Ε.Κ. δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐκδώσουν ἕνα τιμολόγιον ἀποστολῆς ἐμπορεύματος ἀπὸ Θεσσαλονίκης εἰς Ὀρεστιάδα, οὔτε καὶ νὰ σᾶς εἰποῦν τί ἀκριβῶς θὰ πληρώσητε διὰ τὴν ἀποστολὴν αὐτήν. Θὰ εἰσπράξουν τὰ κόμιστρα μέχρι Ἀλεξανδρουπόλεως καὶ διὰ τὴν ὑπολειπομένην διαδρομὴν θὰ σᾶς παραπέμψουν εἰς τὴν ἑταιρείαν. Ἐνῷ δὲν συμβαίνει τὸ ἴδιον μὲ τοὺς γιουγκοσλαυϊκοὺς σιδηροδρόμους! Μεταξὺ Σ.Ε.Κ. καὶ σιδηροδρόμων Γιουγκοσλαυΐας αἱ σχέσεις εἶνε καλύτεραι. Ὑπάρχουν ἐκεῖ κοινὰ τιμολόγια.

Τὸ ὅτι ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ κάμῃ μίαν καὶ μόνην φόρτωσιν προκειμένου νὰ ἀποστείλῃ ἐμπορεύματα εἰς τὴν Γιουγκοσλαυΐαν, νὰ πληρώσῃ μίαν καὶ μόνην φορὰν — ἢ ἐδῶ ἢ εἰς τὴν Γιουγκοσλαυΐαν — νὰ πάρῃ μίαν καὶ μόνην φορτωτικὴν δι' ὁλόκληρον τὴν διαδρομὴν, ἐνῷ δὲν ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ τὸ ἴδιον προκειμένου περὶ ἀποστολῶν ἐντὸς τοῦ ἰδίου κράτους, εἶνε ἀρκετὸν νὰ χαρακτηρίσῃ τὴν πρωτάκουστον ἀνωμαλίαν. Τὰ κοινὰ τιμολόγια Σ.Ε.Κ. καὶ Γαλλοελληνικῆς τερματίζουν κάπως τὴν ἀνωμαλίαν αὐτήν, ἀποτελοῦν ἕνα πρῶτον βῆμα πρὸς τὴν ἑνοποίησιν τοῦ καθεστῶτος τῶν σιδηροδρομικῶν μεταφορῶν.

Ἀλλὰ κοινὰ τιμολόγια δὲν εἶνε μόνον ἡ ἐξασφάλισις τῆς συνεχείας, ἡ ἑνοποίησις τῶν διαδρομῶν ἐπὶ τῶν δύο δικτύων. Εἶνε, πρὸ παντός, τὰ κοινὰ σιδηροδρομικὰ κόμιστρα, εἶνε τὸ κοινὸν χιλιομετρικὸν μεταφορικὸν κόστος. Τί ὠφελεῖ τὸ κοινὸν τιμολόγιον, ὅταν τὸ τιμολογούμενον ἐμπόρευμα πληρώνῃ μέχρι μὲν Ἀλεξανδρουπόλεως μίαν Χ ποσότητα μεταφορικῶν, πέραν δὲ αὐτῆς ποσότητα διπλασίαν; Ὅπως εἶνε σήμερον τὰ κόμιστρα ἐπὶ τοῦ δικτύου τῆς Γαλλοελληνικῆς, καταντᾷ νὰ πληρώνουν οἱ ἔμποροι, ποσὰ διπλάσια καὶ τριπλάσια ἀφ' ὅτι πληρώνουν διὰ τὰ ἐμπορεύματά των ἐπὶ τοῦ δικτύου τῶν Σ. Ε. Κ. Αὐτὸς δὲ εἶνε καὶ ὁ λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον ἐξεγείρονται κάθε τόσον καὶ ζητοῦν τὴν κατάργησιν τῶν προνομίων τῆς Ἑταιρείας.

Συνεπῶς, τὸ ζήτημα τῶν κοινῶν τιμολογίων, συνδέεται στενῶς μὲ τὸ ζήτημα τῶν κομιστρων, ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὰ δύο περικλείονται εἰς ἕνα καὶ τὸ αὐτὸ πρόβλημα, τὸ πρόβλημα τῆς ἑνότητος τῶν σιδηροδρομικῶν μεταφορῶν, ἐντὸς ἑνὸς καὶ τοῦ ἰδίου κράτους. Διὰ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ προβλήματος συνεκροτήθη ἡ σύσκεψις τῆς Ἀλεξανδρουπόλεως, ἡ ὁποία κατέληξεν εἰς με-

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

Ἐκλιποῦσαι φυσιογνωμίαι

Ὁ Στρατάρχης Πιλσούδσκι ὁ ἀπελευθερωτὴς τῆς Πολωνίας

Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἠγάπησε τὸν στρατὸν

Τηλεγράφημα ἐκ Βαρσοβίας ἀνήγγειλε προχθὲς τὴν νύκτα τὸν αἰφνίδιον θάνατον τοῦ στρατάρχου Ἰωσὴφ Πιλσούδσκι. Ὁ ἀποθανὼν, ἐκτὸς τῆς ἐξεχούσης θέσεως, τὴν ὁποίαν εἶχε καταλάβει ἐπὶ διεθνοῦς ἐπιπέδου, εἰς τὴν χώραν του ἦτο ἡ δεσπόζουσα φυσιογνωμία. Τὸ ὄνομά του εἶνε ταὐτόσημον μὲ τὸ ὄνομα τῆς Πολωνίας. Πρωθυπουργοί, ὑπουργοὶ καὶ πρόεδροι τῆς Δημοκρατίας ἤμπορεῖ νὰ ἦσαν ἄγνωστοι ὡς ὀνόματα εἰς ἀπομακρυσμένα χωρία τῆς Πολωνίας καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, τὸ ὄνομα ὅμως τοῦ Πιλσούδσκι ἦτο γνωστὸν εἰς τοὺς πάντας. Δικαίως, ἄλλως τε, ἀφοῦ ἡ ἱστορία τοῦ

Ὁ ἀποθανὼν Στρατάρχης Ἰωσὴφ Πιλσούδσκι

στρατάρχου εἶνε στενῶς συνδεδεμένη μὲ τὴν ἱστορίαν τῆς χώρας του, μὲ τὴν ἀπελευθέρωσιν καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν της.

Ὁ Ἰωσὴφ Πιλσούδσκι ἐγεννήθη τὸ 1867 καὶ ἀνῆκεν εἰς οἰκογένειαν εὐπόρων γαιοκτημόνων τῆς Βίλνο. Ἡ οἰκογένειά του τοῦ ἔδωσε βαθεῖαν μόρφωσιν, ἔμαθε δὲ καλὰ τὴν γαλλικὴν καὶ γερμανικήν. Τὰς γυμνασιακάς του σπουδὰς συνεπλήρωσεν εἰς τὴν Βίλνο καὶ κατόπιν ἐνεγράφη εἰς τὴν ἰατρικὴν σχολὴν τοῦ Χαρκόβου.

Ὅταν ἀκόμη ἦτο νέος, ὁ Πιλσούδσκι, ἐξεδήλωσεν ἰδιαιτέραν προτίμησιν πρὸς τὴν ἱστορίαν, τὴν πολιτικὴν καὶ τὴν κοινωνιολογίαν. Νέος ἀκόμη ἐμελέτησε τὴν βιογραφίαν τοῦ Ναπολέοντος καὶ τοὺς παραλλήλους βίους τοῦ Πλουτάρχου.

Ὅταν ἦτο φοιτητής, ἔγινε μέλος μυστικῶν ἑταιρειῶν, αἱ ὁποῖαι εἶχον ὡς σκοπὸν τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Πολωνίας ἀπὸ τὸν ρωσσικὸν ζυγόν, τὸν αὐστριακὸν καὶ τὸν γερμανικόν. Τὸ 1888 συνελήφθη καὶ ἐξωρίσθη εἰς τὴν Σιβηρίαν, ὅπου ἐγνωρίσθη καὶ ἐσχετίσθη καὶ μὲ ἄλλους προπαγανδιστάς. Τὸ 1894 ὅταν ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Βίλνο ἦτο πλέον ὥριμος ἄνδρας καὶ εἶχε τὰς ἰδέας του. Διεκρίνετο διὰ τὴν ἀδρότητα καὶ τὴν πρωτοτυπίαν τῶν ἰδεῶν του, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐπιμονὴν τὴν ὁποίαν ἐπεδείκνυεν εἰς τὴν ἐφαρμογήν των. «Ρωμαντικὸς εἰς τὰ σχέδια, θετικὸς εἰς τὰς μεθόδους ἐκτελέσεως», ἔτσι εἶχε χαρακτηρίσει ὁ ἴδιος τὸν ἑαυτόν του.

Ὁ σκοπὸς τὸν ὁποῖον θέτει εἰς τὴν ζωήν του εἶνε ἡ ἡνωμένη καὶ ἀνεξάρτητος Πολωνία. Στηρίζεται κυρίως εἰς τὰς ἐργαζομένας τάξεις, τὰς ὁποίας ὀργανώνει εἰς τὸ Σοσιαλιστικὸν κόμμα τῆς Πολωνίας. Εἰς τοὺς λόγους τοὺς ὁποίους ἐκφωνεῖ καὶ εἰς τὰ ἄρθρα τὰ ὁποῖα γράφει, ἐξαίρει πάντοτε τὴν σημασίαν τῆς «ἐθνικότητος». Τὴν θεωρεῖ ὡς ἱστορικὸν προϊὸν ἀποφασιστικῆς σημασίας.

Ἡ δρᾶσις τοῦ Πιλσούδσκι, ὡς εἶνε εὐνόητον, δὲν ἀρέσει καθόλου εἰς τοὺς κυβερνήτας τῆς ὑποδούλου Πολωνίας. Τὸ 1900 συλλαμβάνεται καὶ ρίπτεται εἰς τὰς φυλακὰς τοῦ φρουρίου τῆς Βαρσοβίας. Κατόπιν μεταφέρεται εἰς τὸ νοσοκομεῖον τοῦ Ἁγίου Νικολάου τῆς Πετρουπόλεως, ἐκεῖ ὅμως κατορθώνει τὸ προσεχὲς ἔτος νὰ δραπετεύσῃ. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ρωσσοϊαπωνικοῦ πολέμου προσπαθεῖ νὰ ὀργανώσῃ ἐξέγερσιν εἰς τὴν Πολωνίαν καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν μεταβαίνει εἰς τὸ Τόκιο. Ὅταν ἐξερράγη ἡ πρώτη ρωσσικὴ ἐπανάστασις τὸ 1905, ἱδρύει μίαν ὀργάνωσιν πολεμιστῶν, ἡ ὁποία ἀπετέλεσε τὸν πυρῆνα τῶν μελλουσῶν στρατιωτικῶν ὀργανώσεων. Τὸ ἐπαναστατικὸν κίνημα συντρίβεται καὶ ὁ Πιλσούδσκι φεύγει εἰς τὴν Αὐστρίαν. Ἱδρύει εἰς τὸ Κράκοβον καὶ εἰς τὸ Λβὼφ ὁμάδας σκοποβολῆς διὰ τὸν πόλεμον τὸν ὁποῖον προετοιμάζει. Ἀπὸ τὰς ὁμάδας αὐτ

Θεάματα

(Αναγγελίαι — Ἐπιστολαί)

ΕΘΝΙΚΟΝ. «Ἡ νύμφη τῆς ἐπιστολῆς».

ΑΓΓΛΟΘΕΑΤΡΟΝ. «Ἡ φλόγα τῆς ἐπιστολῆς».

ΙΡΙΣ. «Οἱ Ἀπόκληροι τῶν Ἀθηνῶν».

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. (Εἰσιτήριον Μαρίκας Κοτοπούλη). «Μὶς Μπα — Μὶς Μπα». Κωμῳδία.

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. Ἀφιερώματα.

ΜΟΝΤΙΑΛ. «Κορίτσια Κορίτσια».

ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΥ. «Ὁ Γυναικᾶς ἀγάπη».

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Μικρὰ Ἀνθοπώλισσα».

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ἀλλοφροσύνη Ἐρωτος».

ΠΑΛΛΑΣ. «Ἀνθρωπος ἀπὸ τὴν ἀγάπην».

ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ἡ Ἀγάπη τῆς Ἀμαζόνας».

ΕΡΜΗΣ. «Ἡ Ἀγάπη τοῦ μεσονυκτίου».

ΕΣΠΕΡΙΟΣ. «Ἀνθρωπος Ἄγριος. Μορφὴ Ἀνθρώπου».

ΑΙΓΛΗ. «Ἡ Μασκότ».

ΑΛΚΑΖΑΡ. «Ἡ Ἀγάπη τῆς Ἀμαζόνας».

ΕΛΛΑΣ. «Ἐξ ἀγάπης νύχτα ἐρωτικὴ».

ΑΡΤΕΜΙΣ. «Ἀνθρωπος τῆς Ἀγάπης».

ΙΡΙΣ. «Κορίτσι τοῦ Ἥλιου». Ἐν ἔργῳ.

ΚΟΡΑΣΩΝ. «Ἀνθρωπος Ἄγριος».

ΚΡΥΣΤΑΛ. «Μαῦρος Ἄγγελος».

ΛΥΡΑ. «Ἡ Ἀγάπη τῆς Ἀμαζόνας».

ΟΔΕΙΟΝ. «Ἀνθρωπος Ἄγριος».

ΟΛΥΜΠΙΑ. «Ἀνθρωπος Παρισίων».

ΡΟΞΙΚΑΛΙ. «Ἀγνωστος Ἐπιστολή».

ΣΑΝΤΑΡΟΖΑ. «Ἀνθρωπος Ἄγριος».

Ραδιόφωνον

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (841 ΚΗΖ)357 μ.). 8 μ.μ.: Ἐργοφωνία του Ἀθλ. Ρεγκαρ. 8.40 μ.μ.: Ἀφῆγ. τοῦ Ἀθλ. Ρεγκαρ. 9 μ.μ.: Ἀφῆγ. Ἀμερικ. γυναικῶν. 9.15 μ.μ.: Ἀφῆγ. Ἀθλ. Ρεγκαρ. 10 μ.μ.: Ἀφῆγ. Ἀθλ. Ρεγκαρ. 10.15 μ.μ.: Ἀφῆγ. Ἀθλ. Ρεγκαρ. 11 μ.μ.: Ἀναμετ. ἀγόρι μπς. κ. κοφαίνο.

ΒΡΥΞΕΛΛΑΙ (322 μ.). Ἀπόγευμα: Ἀναμετ. ἀγόρι μπς. κ. κοφαίνο. 8 μ.μ.: Ἀναμετ. ἀγόρι μπς. κ. κοφαίνο. 10 μ.μ.: Ἀναμετ. ἀγόρι μπς. κ. κοφαίνο.

ΒΡΕΜΗ (1571 μ.). Ἀπόγευμα: Ἀναμετ. ἀγόρι μπς. κ. κοφαίνο. 8 μ.μ.: Ἀναμετ. ἀγόρι μπς. κ. κοφαίνο. 10 μ.μ.: Ἀναμετ. ἀγόρι μπς. κ. κοφαίνο.

ΒΙΕΝΝΗ (192 ΚΗΖ)560 μ.). 5.15 μ.μ.: Συναυλία κόρων. 8 μ.μ.: Ἀναμετ. ἀγόρι μπς. κ. κοφαίνο. 10 μ.μ.: «Οἱ Γάμοι τοῦ Φίγκαρω». Κωμ. 11.20 μ.μ.: Συναυλία τῆς Βιεννέζας Συμφωνικῆς κοντ. κ. Ἀλεξ. Ἀρμπαν.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (356 ΚΗΖ)540 μ.). Ἀπόγευμα: Ἀναμετ. ἀγόρι μπς. κ. κοφαίνο. 8 μ.μ.: Ἀναμετ. ἀγόρι μπς. κ. κοφαίνο.

ΣΤΡΑΣ ΒΟΥΡΓΟΥ (459 ΚΗΖ)653 μ.). 7.30 μ.μ.: Ἀναμετ. ἀγόρι μπς. κ. κοφαίνο. 8 μ.μ.: Ἀναμετ. ἀγόρι μπς. κ. κοφαίνο.

ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΝ (1 (353 ΚΗΖ)840 μ.). 8 μ.μ.: Ἀναμετ. ἀγόρι μπς. κ. κοφαίνο.

ΡΩΜΗ ΙΤΑΛΙΑ (1(75 ΚΗΖ)421 μ.). 9.30 μ.μ.: Ἀναμετ. ἀγόρι μπς. κ. κοφαίνο.

ΒΟΡ: ΠΑΡΙΣΙΟΝ (814 ΚΗΖ)369 μ.). 10 μ.μ.: Ἀναμετ. ἀγόρι μπς. κ. κοφαίνο.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (223 ΚΗΖ)345 μ.). 10 μ.μ.: Ἀναμετ. ἀγόρι μπς. κ. κοφαίνο.

Διευθυντὴς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐμπορικοῦ Σχολείου Ἀθηνῶν Ἀ. Κασομάτης

Κωλεμφοῦ καὶ Σκάνια 31

«Κλειδὶ» εἶχε, πρὸ διμήνου, τὴν ἐμπνευσιν νὰ προτείνῃ ὅπως εἰς τὸν ἐρανον τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν σεισμὸ τῆς Λίγματος, ἠπιμονῶν τῶν κομματικῶς διαφόρων τῶν ἐν Ἀθήναις ἐπιφανῶν ἐπὶ τῆς μεγάλης ἐθνικῆς ἐκείνης ἐλπίδος ἡ ὁποία ἐν τῷ ἀνάγκῃ καὶ τὸν ἐλλείνε ἡνωμένον. Ὁ ἐν Ἑλλάδος ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἑλληνικὸς ἐφημερίδας μὲ ἀν θεμῆν πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ἡ ὁποία ἔσχε τὴν πρόσωπον τὴν "Ε. Νείλον ὁμόνοιαν, τὸν ἔρωτα τὴν ἐλεφρὰ ἐπὶ τὴν ἀνάγκην νὰ "Ε. Κλεοῦ μας Σπάνιον ἐν συνόλῳ σζία τοῦ πατριωτισμοῦ.

Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἐξεδόθη ἐν τῷ ἔτει 1923 ἐν τῷ ὁ ἐν τῷ ἐν τῷ ἐν τῷ

5η ΠΡΩΪΝΗ

Η ΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΤΗΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΩΣ ΕΝΑΝΤΙ ΤΩΝ ΔΙΕΘΝΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ

ΑΙ ΛΗΦΘΕΙΣΑΙ ΤΕΛΙΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΥΠΟΤΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ

Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΚΟΙΝΗΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 13. (Ἀθην. Πρακτ.). — Ἡ τελευταία συνεδρίασις τοῦ μονίμου συμβουλίου τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως κατηναλώθη μὲ τὴν διατύπωσιν τοῦ τελικοῦ ἀνακοινωθέντος ὡς καὶ μὲ τὴν συζήτησιν διαφόρων οἰκονομικῶν ζητημάτων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐκθέσεων τὰς ὁποίας ὑπέβαλον οἱ ἐμπειροτέχναι τῆς Διασκέψεως. Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς συνεδριάσεως ἐδόθη πρὸς δημοσίευσιν τὸ τελικὸν ἀνακοινωθὲν τῆς Διασκέψεως τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως ἔχον οὕτω:

«Τὸ μόνιμον συμβούλιον τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως συνῆλθεν εἰς ἑπτὰ συνεδριάσεις ἀπὸ τῆς 10ης μέχρι τῆς 13ης τρέχ. μηνὸς Μαΐου ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Νικολάου Τιτουλέσκου, ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ρουμανίας καὶ ἤρχισε μὲ τὴν ἐξέτασιν τῆς καταστάσεως ἐν τῇ Εὐρώπῃ καὶ ἰδιαιτέρως ἐν τοῖς Βαλκανίοις, διεπίστωσε δὲ ὅτι αὕτη εἰς τὴν γωνίαν αὐτὴν τῆς νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης οὐ μόνον δὲν δύναται νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς ἀνησυχίας ὅσον ἀφορᾷ τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης καὶ τῶν σχέσεων καλῆς γειτονίας μεταξὺ τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν, ἀλλ' ὅτι, ἀντιθέτως, ἐγγύζει ἡ στιγμὴ τῆς προσεχοῦς ἐνισχύσεως καὶ ἐπεκτάσεως τῆς βαλκανικῆς δράσεως ἐν τοῖς Βαλκανίοις.

»Τὸ Μόνιμον Συμβούλιον ἐξήτασεν εἶτα λεπτομερῶς τὰ ζητήματα τὰ ἐνδιαφέροντα εἴτε τὴν ὁμάδα κρατῶν τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως ὡς σύνολον, εἴτε μίαν ἐκάστην τῶν χωρῶν — μελῶν ἰδιαιτέρως.

»Ἡ Βαλκανικὴ Συνεννόησις αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην τῆς συνεργασίας ἀδιακρίτως μεθ' ὅλων τῶν χωρῶν διὰ γενικῶν, εἴτε καὶ ἰδιαιτέρων συμφωνιῶν καὶ ἰδίᾳ μετὰ τῆς Μ. Ἀντάντ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν μιᾶς σταθερᾶς καταστάσεως ἐν Εὐρώπῃ.

ΤΟ ΓΑΛΛΟ—ΣΟΒΙΕΤΙΚΟΝ ΣΥΜΦΩΝΟΝ

Τὸ μόνιμον συμβούλιον τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως χαιρετίζει τὴν συνομολόγησιν τοῦ Γαλλο—Σοβιετικοῦ συμφώνου, τὸ ὁποῖον θεωρεῖ ὡς βάσιν τῆς μελλοντικῆς ὀργανώσεως τῆς ἀσφαλείας ἐν τῇ Βαλκανικῇ Εὐρώπῃ. "Οσον ἀφορᾷ τας συμφωνίας τῆς Ρώμης, ἡ Βαλκανικὴ Συνεννόησις εἶνε ἐτοίμη ἀν ληφθοῦν ὑπ' ὄψει τὰ νόμιμα συμφέροντά της, νὰ παράσχῃ τὴν συμβολήν της διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ἔργου τούτου ἐν συνεργασίᾳ μεθ' ὅλων τῶν χωρῶν τῶν διαλαμβανομένων ἐν τῷ Πρωτοκόλλῳ Λαβάλ—Μουσσολίνι τῆς 7ης Φεβρουαρίου 1935. Τὰ συμφέροντα αὐτὰ ἀπετέλεσαν τὸ ἀντικείμενον μιᾶς ἐμπεριστατωμένης καὶ λεπτομεροῦς ἐξετάσεως ἡτις ἐπέτρεψε νὰ διαπιστωθῇ οὐ μόνον πλήρης ταυτότης βλέψεων ἐφ' ὅλων τῶν ζητημάτων ἀλλὰ καὶ ἡ ἀλληλεγγύη καὶ τὸ ἀδιάσπαστον μεταξὺ τῶν τεσσάρων κρατῶν τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως, μέχρι τοῦ σημείου μάλιστα ὥστε τὸ μόνιμον συμβούλιον νὰ θεωρήσῃ καθῆκον του νὰ ἀνακηρύξῃ αὐτὸ ὡς τὴν πρωτίστην κατεύθυνσιν τῆς πολιτικῆς της.

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

"Οσον ἀφορᾷ τὰ οἰκονομικὰ ζητήματα, τὸ Μόνιμον Συμβούλιον ἐνέκρινεν, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς κυρώσεως ὑπὸ τῶν οἰκείων Κυβερνήσεων τῶν πρωτοκόλλων καὶ ἐκθέσεων τῶν κατασταλεισῶν ὑπὸ τοῦ Μονίμου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως ἐν Ἀθήναις τὴν 9ην Ἰανουαρίου 1935 καὶ ἐν Ἀγκύρᾳ τὴν 25ην Ἀπριλίου 1935. Τὸ Μόνιμον Συμβούλιον διαπιστοῖ ὅτι αἱ ἀναγκαῖαι προϋποθέσεις διὰ τὴν ἀπόληψιν δι' ἑνὸς συντονισμοῦ ὅλων τῶν προσπαθειῶν εἰς ἀνάπτυξιν τῶν συναλλαγῶν καὶ εἰς βελτίωσιν τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν, ὑφίστανται. Κατ' ἀκολουθίαν τὸ Μόνιμον Συμβούλιον ἀπεφάσισε:

α') Τὴν πύκνωσιν τῶν ἐσωτερικῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν μεταξὺ τῶν Κρατῶν τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως ὡς καὶ ἔναντι τρίτων.

β') Τὴν ἀνάπτυξιν καὶ βελτίωσιν τῶν συγκοινωνιῶν.

γ') Τὴν πύκνωσιν τῶν τουριστικῶν σχέσεων.

δ') Τὴν μελέτην τῶν τραπεζιτικῶν ζητημάτων.

Κατ' ἀκολουθίαν, τὸ Μόνιμον Συμβούλιον ἀπεδέχθη σειρὰν μέτρων προοριζομένων ν' ἀναπτύξουν τὰς συναλλαγὰς μεταξὺ τῶν χωρῶν τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως διὰ μιᾶς προοδευτικῆς κατευθύνσεως πρὸς διευκόλυνσιν αὐτῶν διὰ τῆς ἐφαρμογῆς σαφεστέρων καὶ ἁπλουστέρων κανόνων εἰς τὸ ἐμπόριον, διὰ τῆς συνεργασίας τῶν ἱδρυμάτων ἐξαγωγῆς καὶ διὰ μιᾶς καλυτέρας γνώσεως τῶν προϊόντων τῶν τεσσάρων χωρῶν δι' ἐκθέσεων καὶ ἐμπορο-παηγύρεων μονίμου χαρακτῆρος.

Ἐπίσης ἀπεδέχθη προτάσεις ἀφορώσας τὴν διαμετακόμισιν, τὸν τρόπον τῆς πληρωμῆς καὶ κοινὴν ἐνέργειαν ἔναντι τῶν τρίτων.

Εἰς τὸ ἐπίπεδον τῶν συγκοινωνιῶν τὸ Μόνιμον Συμβούλιον συνέστησε τὴν λῆψιν σειρᾶς μέτρων ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν τῶν τεσσάρων χωρῶν διὰ τὴν διευκόλυνσιν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν συγκοινωνιῶν. Ἰδιαιτέρα προσοχὴ ἐδόθη εἰς τὸ σχέδιον ταχυδρομικῆς συμβάσεως δυναμένης νὰ τεθῇ ἀμέσως εἰς ἐφαρμογήν, πρᾶγμα ὅπερ σημαίνει τὴν ἀποκατάστασιν εὐνοϊκωτάτων ταχυδρομικῶν, τηλεγραφικῶν καὶ τηλεφωνικῶν συγκοινωνιῶν εἰς ἑδάφη ἀντιπροσωπεύοντα ἔκτασιν ἴσην πρὸς τὴν τῆς Γαλλίας, Γερμανίας, Ἰταλίας, Ἑλβετίας καὶ Αὐστρίας.

Τὸ Μόνιμον Συμβούλιον ἐνέκρινεν ἐπίσης τὸ σχέδιον ἀεροπορικῆς συμβάσεως μέ τινα προσαρτήματα ἀνταποκρινόμενα εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς διευκολύνσεως τῆς ἀποκαταστάσεως καὶ ἀναπτύξεως τακτικῶν ἀεροπορικῶν συγκοινωνιῶν καὶ ἀεροπορικοῦ τουρισμοῦ καὶ τῆς δημιουργίας συνεργασίας μεταξὺ τῶν ἐμπορικῶν ἀεροπορίων τῶν τεσσάρων χωρῶν.

Ἐπίσης ἀνεπτύχθη σειρὰ τεχνικῶν μέτρων προοριζομένων νὰ προαγάγουν τὴν τουριστικὴν κίνησιν. Αἱ ἀναγκαῖαι μελέται θὰ συνεχισθοῦν, ὅπως κατὰ τὴν προσεχῆ σύνοδον τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου καταστῇ δυνατὴ ἡ συνομολόγησις εἰδικῆς συμβάσεως ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου. "Οσον ἀφορᾷ τὰ πρόβλημα τῆς Ἰδρύσεως Βαλκανικῆς Τραπέζης, ἐν προσχέδιον ὑποβληθὲν ὑπὸ τῆς τουρκικῆς ἀντιπροσωπείας, ὑπεβλήθη ὑπὸ τὴν μελέτην τῶν ἐκδοτικῶν Τραπεζῶν, τῶν ὁποῖων οἱ διοικηταὶ παρεκλήθησαν νὰ συνέρχωνται ἅπαξ τοὐλάχιστον κατ' ἔτος.

Τὸ Μόνιμον Συμβούλιον ἀπέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι τὰ γενόμενα δεκτὰ μέτρα δὲν θὰ λείψουν νὰ ἐπιφέρουν αἰσθητὴν βελτίωσιν εἰς τὰς οἰκονομικὰς συνθήκας».

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 13 (Ἀθην. Πρακτ.). — Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας κ. Μάξιμος ἐδέχθη σήμερον τὴν πρωΐαν ἀντιπροσωπείας τῶν ἐν Ρουμανίᾳ ἑλληνικῶν παροικιῶν καὶ συνδιελέχθη μετ' αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἀφορώντων τὰς παροικίας ζητημάτων, ὑποσχεθεὶς ὅτι θ' ἀσχοληθῇ μὲ τὴν ἐξέτασιν αὐτῶν.

Η ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΟΛΛΑ ΕΚ ΣΟΦΙΑΣ

ΣΟΦΙΑ, 13 (Ἀθην. Πρακτ.). — Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος ἐν Σοφίᾳ κ. Κίμων Κόλλας ἀνεχώρησε τὴν Κυριακὴν ἐκ Βουλγαρίας διὰ τοῦ ἐξπρὲς τῆς 14ης ὥρας, ἐπιστρεφων εἰς τὰς Ἀθήνας. Εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν ἀπεχαιρέτησαν αὐτὸν ἀντιπρόσωποι τοῦ Βασιλέως, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Κιοσεϊβάνωφ, πολλαὶ ἐπίσημοι προσωπικότητες, ὁ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, μέλη τοῦ διπλωματικοῦ σώματος, πολλοὶ ἀντιπρόσωποι τοῦ Τύπου, τοῦ φιλολογικοῦ καὶ καλλιτεχνικοῦ κόσμου καὶ πολλοὶ προσωπικοὶ φίλοι του.

Ὁ Τύπος ἀφιερώνει μακρὰ ἄρθρα ἐπὶ τῆς διπλωματικῆς δράσεως τοῦ κ. Κόλλα ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ ἐξαίρει τὰς ἀρετὰς τοῦ διακεκριμένου Ἕλληνος διπλωματοῦ καὶ τὰς προσπαθείας του κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐν Βουλγαρίᾳ ἀποστολῆς του διὰ τὴν προσέγγισιν τῶν δύο χωρῶν.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ὁ κ. Κόλλας ἐγένετο δεκτὸς εἰς ἀποχαιρετιστήριον ἀκρόασιν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, ὅστις ἀπένειμεν εἰς αὐτὸν τὰ διάσημα τοῦ Μεγαλοσταύρου τοῦ ἐθνικοῦ Τάγματος τῆς Πολιτικῆς Ἀξίας.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Ο ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΑΙΡΕΤΑΙ ΑΥΡΙΟΝ

ΘΑ ΔΙΑΤΗΡΗΘΟΥΝ ΟΙ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΟΝ, ΤΑΣ ΕΠΙΒΛΗΘΕΙΣΑΣ ΠΟΙΝΑΣ ΥΠΟ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΩΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΝ

ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ ΠΡΟΣ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΙΝ ΤΗΣ ΚΑΘΟΔΟΥ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον συνῆλθε τὴν 6ην μ.μ. χθὲς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον εἰς συνεδρίασιν παραταθεῖσαν ἐπὶ τρίωρον.

Συνεζητήθη ἐν ἀρχῇ ἡ ἄρσις τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου καὶ τῶν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τούτου ἀπορρεόντων περιοριστικῶν μέτρων, ἀπεφασίσθη δὲ ὅπως ἡ σχετικὴ συντακτικὴ πράξις καταστιζομένη ἐν τῷ μεταξὺ ὑπογραφῇ ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τὸ ὁποῖον θὰ συνέλθῃ καὶ πάλιν τὴν 6ην μ.μ. σήμερον.

Διὰ τῆς συντακτικῆς ταύτης πράξεως θὰ καθορίζεται ὅτι αἱ περιπτώσεις καθ' ἃς ἠσκήθη ὑπὸ τοῦ Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ δίωξις ἐπὶ συμμετοχῇ εἰς τὸ κίνημα παραμείνουν πρὸς ἐκδίκασιν ἐνώπιον τῶν Στρατοδικείων.

ΟΙ ΔΙΑΤΗΡΟΥΜΕΝΟΙ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ

Ἐν συνεχείᾳ τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως προληφθοῦν ὀξύτητες, ἐξουδετεροῦσαι τὴν ἀναληφθεῖσαν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως προσπάθειαν διὰ τὴν ἐσωτερικὴν γαλήνευσιν ἀπεφάσισε μετὰ συζήτησιν ὅπως αἱρομένης τῆς λογοκρισίας τεθοῦν ὡρισμένοι περιορισμοὶ εἰς τὰς διὰ τοῦ τύπου συζητήσεις ἐπὶ ὡρισμένων θεμάτων.

Οἱ περιορισμοὶ θ' ἀφοροῦν: α') τὸ Πολιτειακὸν ζήτημα, β') τὰς γενομένας δίκας καὶ τὰς ἐπιβληθείσας κυρώσεις διὰ τὸ στασιαστικὸν κίνημα καὶ γ') τὴν κομμουνιστικὴν προπαγάνδαν.

Ἡ ἐπιβολὴ τῶν περιορισμῶν τούτων θὰ γίνῃ διὰ συντακτικῆς πράξεως, ὁ καταρτισμὸς τῆς ὁποίας ἀνετέθη εἰς ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Ἐσωτερικῶν καὶ τοῦ ὑφυπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

Οἱ τρεῖς ὑπουργοὶ θὰ συνέλθουν τὴν πρωΐαν σήμερον, ἵνα διατυπώσουν τὴν συντακτικὴν ταύτην πρᾶξιν, ἥτις καὶ θὰ τεθῇ ὑπ' ὄψιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ πρὸ τῆς συνεδριάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

ΤΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἰσηγήθη περαιτέρω κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὑπὲρ μίαν ἐπὶ ἑβδομάδα ἀναβολὴν τῶν ἐκλογῶν, ἵνα τὸ μέχρι τῆς ἐνεργείας αὐτῶν χρονικὸν διάστημα ἐνὸς περίπου μηνὸς, ἐπαρκέσῃ διὰ τὴν προπαρασκευὴν τῶν κομμάτων πρὸς συμμετοχήν των εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀνεκοίνωσε πρὸς τὰ μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τὸ ἐπιδοθὲν εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ τέως γερουσιαστοῦ κ. Μπακάλμπασῃ σημείωμα τὸ περιλαμβάνον τὰ αἰτήματα τῆς Ἀντιπολιτεύσεως διὰ τὴν κάθοδόν της εἰς τὰς ἐκλογάς.

Τὸ σημείωμα τοῦτο διετυπώθη μετὰ προηγουμένην συνεννόησιν τῶν κ. κ. Παπανάστασίου καὶ Μπακάλμπασῃ μετὰ τῶν κ. κ. Σοφούλη, Μιχαλακοπούλου, Παπανδρέου καὶ Μυλωνᾶ. Ἡ ἔγκρισις τοῦ σημειώματος ὑπὸ τοῦ κ. Καφαντάρη δὲν κατέστη δυνατὴ λόγῳ ἀσθενείας του.

Τὸ ἐν λόγῳ σημείωμα, κατὰ τὰς γνωσθείσας πληροφορίας, περιλαμβάνει τὰ κάτωθι αἰτήματα:

1ον) "Ἀμεσον ἄρσιν τοῦ Στρατιωτικοῦ νόμου καὶ ἀποκατάστασιν τῆς ἐλευθεροτυπίας.

2ον) "Οπως ἀπὸ τῆς ἄρσεως τῶν περιοριστικῶν μέτρων μέχρι τῆς ἐνεργείας τῶν ἐκλογῶν μεσολαβήσῃ Χρονικὸν διάστημα ἑνὸς μηνός.

3ον) "Οπως τροποποιουμένου τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου παραμείνῃ ἡ σύνθεσις τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ἡ ὁρισθεῖσα διὰ τοῦ ψηφισθέντος τὸν παρελθόντα Ἰανουάριον νόμου καὶ

4ον) "Οπως ἡ ἐκκαθάρισις τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν τερματισθῇ εἴκοσιν ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνεργείας τῶν ἐκλογῶν.

Ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸ σημείωμα διατυποῦται καὶ ἡ εὐχὴ ὅπως α') ἀνασταλοῦν αἱ ποιναὶ εἰς βαθμὸν φυλακίσεως καὶ ἐπιβληθεῖσαι ὑπὸ τῶν Ἐκτάκτων Στρατοδικείων εἰς ἰδιώτας ὥστε νὰ ἰσχύσῃ τὸ αὐτὸ εὐεργέτημα δι' ὅλας τὰς σχετικὰς ἀποφάσεις τῶν Στρατοδικείων, δοθέντος ὅτι ὡρισμένα ἐξ αὐτῶν ἔδωκαν ἀναστολὴν εἰδ τὰς ποινὰς φυλακίσεως καὶ β') ὅπως ἀποκατασταθοῦν οἱ δημοτικοὶ καὶ κοινοτικοὶ ἄρχοντες οἱ μὴ καταδικασθέντες ὑπὸ τῶν Στρατοδικείων.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ σημειώματος καὶ πρὸ πάσης ἐπ' αὐτοῦ συζητήσεως ἀνεκοίνωσεν ὅτι προέβη ἤδη εἰς τὴν δήλωσιν πρὸς τὸν τέως γερουσιαστὴν κ. Μπακάλμπασῃν ὅτι πέραν τῆς ἀμέσου ἄρσεως τῶν περιοριστικῶν μέτρων καὶ τῆς ἑβδομαδιαίας ἀναβολῆς τῶν ἐκλογῶν, διὰ τὰς ὁποίας θὰ ὑπάρξῃ τὸ αἰτούμενον ὑπὸ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως διάστημα διὰ τὴν προπαρασκευήν της ὅπως κατέλθῃ εἰς τὰς ἐκλογὰς οὐδὲν ἄλλο αἴτημα εἶνε δυνατὸν νὰ γίνῃ δεκτὸν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐπεδοκίμασεν ἐν ἀπολύτῳ ὁμοφωνίᾳ τὴν ἀπόφασιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς μετὰ τὸ πέρας τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου προέβη εἰς τὰς κάτωθι ἀνακοινώσεις:

«Ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε τὴν ἄμεσον ἄρσιν τοῦ Στρατιωτικοῦ νόμου καὶ τῶν ἄλλων περιοριστικῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα εὑρέθη ὑποχρεωμένη νὰ λάβῃ διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ στασιαστικοῦ κινήματος τὸν ἀπεφάσισεν ἐπίσης νὰ ἀναβάλῃ ἐπὶ μίαν εἰσέτι ἑβδομάδα τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐκλογῶν.

Εἰς τὴν Ἀντιπολίτευσιν παρέχεται οὕτω ὅλη ἡ εὐχέρεια νὰ ὀργανώσῃ μὲ πᾶσαν ἄνεσιν τὸν ἀγῶνά της διὰ νὰ κατέλθῃ εἰς τὰς ἐκλογάς.

Τὰ οὐσιαστικώτερα καὶ λογικὰ ἐκ τῶν αἰτημάτων τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἱκανοποιοῦνται, ὥστε οὐδεμίαν βάσιμον δικαιολογίαν δύναται νὰ ἔχῃ αὕτη ἀποφασίζουσα τυχὸν τὴν ἀποχήν της ἐκ τῶν ἐκλογῶν.

Ἡ Κυβέρνησις δὲν παρέλειψε καμμίαν ἐνέργειαν πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως διευκολύνῃ τὴν Ἀντιπολίτευσιν νὰ συμβάλῃ καὶ αὕτη εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐσωτερικῆς γαληνεύσεως καὶ τοῦ ὁμαλοῦ κοινοβουλευτικοῦ βίου.

Ἡ συμβολὴ αὕτη τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἀποτελεῖ καθῆκον ἑναντι τῆς χώρας, ἡ μὴ ἐκπλήρωσις τοῦ ὁποίου συνεπάγεται βαρυτάτας τὰς εὐθύνας διὰ τοὺς ἡγέτας αὐτῆς. Διότι ἡ ἀποχὴ ἐκ τῶν ἐκλογῶν, θὰ μετέφερε τὸν ἀγῶνα τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἐκτὸς τοῦ κοινοβουλίου, ὅπου μοιραίως προσλαμβάνει χαρακτῆρα ἀντιδράσεως καὶ ἐκτρέπεται τῆς νομιμότητος.

Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας διεξαγόμενος ὁ ἀγὼν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως εἶνε πρόδηλον, ὅτι καθιστᾷ ἀνέφικτον τὴν ἐσωτερικὴν γαλήνευσιν.

Ἡ Κυβέρνησις ἐν πάσῃ περιπτώσει, κατέληξεν ὁ κ. Πρωθυπουργός, θὰ χωρήσῃ εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐκλογῶν καὶ δὲν θὰ ὑπάρξῃ κανεὶς, φαντάζομαι, ὁ ὁποῖος νὰ δύναται νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ ἐνεργήσῃ τὰς ἐκλογὰς ἀπολύτως ἐλευθέρας ἐφ' ὅσον εἶνε ἔκδηλος ἡ πρὸς αὐτὴν ἐμπιστοσύνη τῆς μεγάλης πλειοψηφίας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ».

Ο ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ ΕΖΗΤΗΣΕ ΝΑ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΘΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ

Πληροφορούμεθα ὅτι ὁ Πλαστήρας ὑπέβαλε πρὸς τὴν Ἰταλικὴν κυβέρνησιν αἴτησιν ὅπως ἐπιτραπῇ ἡ μετάβασις καὶ ἐγκατάστασίς του εἰς Ἰταλίαν. Μέχρι τῆς στιγμῆς ἡ Ἰταλικὴ κυβέρνησις δὲν ἀπήντησε, θεωρεῖται ὅμως βέβαιον ὅτι δὲν θὰ δεχθῇ τὴν ὑποβληθεῖσαν αἴτησιν.

Ἐξ ἄλλου κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας μας τρεῖς ἐκ τῶν φυγάδων ἐν Ἰταλίᾳ ἀξιωματικῶν ἐζήτησαν ν' ἀναχωρήσουν ἐκ Νεαπόλεως ὅπου εὑρίσκονται. Ὁ εἷς ἐζήτησε νὰ ἐγκατασταθῇ εἰς τὴν Ἀλβανίαν, ὁ δεύτερος εἰς Αὐστρίαν καὶ ὁ τρίτος πιθανῶς εἰς Γαλλίαν.

ΤΙΘΕΤΑΙ ΕΙΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΝ ΤΟ ΝΕΟΝ ΣΧΕΔΙΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

Δι' ἀναγκαστικοῦ νόμου τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνίας τίθεται εἰς ἐφαρμογὴν τὸ σχέδιον πόλεως Ἀθηνῶν.

Δι' αὐτοῦ προβλέπεται ἡ ἀπαλλοτρίωσις χώρων, πρὸς τοὺς ὁποίους τείνει νὰ ἐπεκταθῇ ἡ πόλις. Αἱ ἀποζημιώσεις τῶν ἰδιοκτητῶν θὰ καταβάλλωνται ὑπὸ εἰδικοῦ ταμείου, τὸ ὁποῖον θὰ προικοδοτηθῇ διὰ ποσοῦ 200 ἑκατ. δραχμῶν, ἐξευρισκομένου διὰ δανείου, τὸ ὁποῖον θὰ συναφθῇ μετὰ διαφόρων Τραπεζιτικῶν ὀργανισμῶν καὶ τὸ ὁποῖον θὰ ἐξυπηρετῆται ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ Δήμου Ἀθηναίων.

ΑΝΕΚΟΙΝΩΘΗ Η ΑΠΟΝΟΜΗ ΧΑΡΙΤΟΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΥΟ ΚΑΤΑΔΙΚΟΥΣ

Μερίμνῃ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης καὶ τοῦ Α' Σώματος Στρατοῦ, ἐκοινοποιήθη χθὲς εἰς τὰς ναυτικὰς δικαστικὰς ἀρχὰς τὸ διάταγμα τῆς ἀπονομῆς χάριτος εἰς τοὺς καταδικασθέντας εἰς θάνατον ὑποπλοίαρχον Παπάζογλου καὶ ὑποκελευστὴν Τριγυράκην. Ταὐτοχρόνως ἀνεκοινώθη τὸ διάταγμα καὶ εἰς τοὺς καταδίκους.

ΤΑ ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΧΡΕΗ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ ΘΑ ΕΞΟΦΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΧΑΡΤΙΝΑΣ ΛΙΡΑΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, 13. (Τηλεγραφικῶς).— Ἡ Αἰγυπτιακὴ Κυβέρνησις ἐξέδωκε διάταγμα περὶ πληρωμῆς εἰς χαρτονόμισμα ἁπάντων τῶν ἰδιωτικῶν χρεῶν ἐν Αἰγύπτῳ. Τὸ μέτρον ἐλήφθη διὰ τὴν κάλυψιν διαφόρων ξένων Τραπεζῶν, αἵτινες ἐπὶ τῇ βάσει ἐκδοθεισῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων, εἶνε ὑπόχρεοι νὰ πληρώνουν τὰ τοκομερίδια τῶν δανείων των εἰς χρυσὸν ἀν καὶ αἱ συναλλαγαί των διεξάγωνται εἰς χαρτίνας λίρας.

Ἡ σπουδαιοτέρα ἐν προκειμένῳ περίπτωσις εἶνε ἡ τῆς «Αἰγυπτιακῆς Ἐγγείου Πιστώσεως», ἥτις ἔχει εἰς τὴν κατοχήν της ὁμολογίας τοῦ Δημοσίου Χρέους τῆς Αἰγύπτου ἀξίας πολλῶν ἑκατομμυρίων καὶ ὡς ἐκ τούτου θὰ εὑρίσκετο εἰς δύσκολον θέσιν ἐὰν, ὡς ἀναμένεται, ἡ ὑπηρεσία τοῦ Δημοσίου Χρέους ἐπληρώνετο εἰς χαρτίνας λίρας, ἐνῷ τὰ τοκομερίδια τῶν δανείων των ἐξηκολούθουν καταβαλλόμενα εἰς χρυσόν.

Ἡ Τράπεζα, δυνάμει προσφάτου συμφωνίας μετὰ τῆς Αἰγυπτιακῆς Κυβερνήσεως, ἐδέχθη νὰ ἐλαττώσῃ τοὺς τόκους τῶν ἐγγείων αὐτῆς ὑποθηκῶν. Τὸ νέον διάταγμα χορηγεῖ εἰς τὴν Τράπεζαν ἀντάλλαγμα διὰ τὴν ἐν λόγῳ παραχώρησιν.

Ο ΝΕΟΣ ΠΡΥΤΑΝΙΣ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ

Ἡ Σύγκλητος τοῦ Πολυτεχνείου ἐξέλεξεν ὡς Πρύτανιν διὰ τὴν διετίαν 1935—37 τὸν κ. Α. Σίνον καὶ Ἀντιπρύτανιν τὸν κ. Γεωργακόπουλον.

Η ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ

Ὑπογραφεῖσα ἐδημοσιεύθη συντακτικὴ πρᾶξις, διὰ τῆς ὁποίας παρέχεται εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν τὸ δικαίωμα ὅπως ἀναθεωρῆσῃ προηγεστέραν ἀπόφασίν του, στηριχθεῖσαν εἰς γνωματευσιν τῆς εἰδικῆς ἐκκαθαριστικῆς ἐπιτροπῆς, διὰ τῆς ὁποίας ἀπελύθησαν τοῦ ἀστυνομικοῦ σώματος ἀστυνόμοι α' καὶ β' τάξεως.

Αἱ ἀπολύσεις τῶν ἐκ τούτων ὑπηρετούντων εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν Ἀθηνῶν, δὲν ἐκοινοποιήθησαν εἰσέτι.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ ΥΠΑΞ